

ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ο δεκαπενταετής Κουφιοκεφαλάκης κάμνει ιδιαίτερα; Μάθημα κατά Δευτέραν, Τετάρτην κατά Παρασκευήν, ό δε τατήρ του είναι τόσον αύστηρός ώστε δι' ούδενα λόγον δέν τῷ ἐπιτρέπει ποτε νόχον κανέναν μάθημα.

Μίαν ήμέραν έλογάρισε ο Κουφιοκεφαλάκης τούς ήμέραν θὰ πέσῃ η ἑορτή του, δένταν θὰ είναι ξέντα πέντε έτών καὶ εύρηκε ότι δὲ πέσῃ τὸν 7 Φεβρουαρίου του 1940 ήμέραν Παρασκευήν.

— Κρίμι! άναφοινει μετά λύπης! Ίσα ίσα Παρασκευή που θὰ έχω μάθημα.

Έσταλη υπό τούς Πλοιάρχους Κοκοραβάκην.

ΑΔΑΝΑΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ "ΔΙΑΠΛΑΣΕΩΣ",

Μὲ ζήλην τόσην χαράν ξμάθα καὶ ἔγω τοῦ καλοῦ σου θέλω τὴν ἀπόφασιν, Σαζέπηρ.

Τῆς φίλης σου Ζαχαρούλας η ἐπιστολὴ δὲν περήλθεν εἰς χειράς μου, φανεται, Χαλκιδίς.

Τὸ δηγματά σου, Ἀρδερεῖ Σουλιόντα, θὰ το διαβάσω δέντα μου το στελής καὶ θὰ σου πῶ ἄν μου ξρέσει.

Ιδόσιν καιρὸν έγω νὰ λάδω ἐπιστολήν σου, Υἱὲ τῆς Σελήνης!

"Αν τίνες τῶν πνευματικῶν σου ἀσκήσεων ἔχηριδον, οὐδὲ δημοσιεύσον, Αὖλος. Ἀγάλα διετί τόσον ἔνδρ μοι γράψεις τώρα, καλή μου σιλη;

"Απερίγραπτος εἶνε ἡ χαρά τῆς δόσεων μοι ἐπροέβησαν τὰ τόσα εὐχάριστα νέα τῆς ἐπιστολῆς σου, Κρήη τῷ Γιαλού. Ιδόσι εἶσες, πόσα ξμάθεις κατά το εἰς Ἀγγλίαν καὶ Ἰαλλίαν ταξιδίδον σου, πόσον προκόπτεις, πόσον μεγαλώνεις! "Α! ὁλήσει! αὐτὸν τὸν «ρονεον φίλον» οὗτε σου τὸν ἐσυντησα ἔγω, οὔτε εἰδόησιν έχω.

Διατὶ διστάζουν αἱ φίλαι σου νὰ μου γράψουν, Ελπίς Ἀναστασίου; Δέντα ταῖς εἴτες, διν ἔγω δὲν είμαι σχολαστικὴ καὶ διτὶ ἡ μόνη μου ευχαριστησίες εἶνε νὰ λαμβάνω ἐπιστολὰς ἀπὸ τοὺς φίλους μου;

Εύχομαι πάντοτε νὰ είσαι θαλερόν, Ρόδον τῷ Μαίον.

Ἐντελῶς καλὰ λοιπὸν είσαι τώρα, Λεοντίκαρδος Λεωνίδα; Πολὺ μ' ἔχαροποιης αὐτὴν ἡ εἰσησης.

Ιδῶς ηδελα νὰ τὸν γνωρίω, διὸ νὰ τὸν εὐχαριστῶσα, Αγρικατεῖς Λεωνί, τὸν καλὸν σας διδάσκαλον, διτὶ σᾶς ἀσύστητες τῆς Διαπλάσεως ὡς τὸ μόνον περιοδικὸν δῆλης τῆς Ἐλλάδος καὶ σᾶς εἴπειν, διτὶ λυπεῖται διτὶ δέ τὸν καὶ αὐτὸς μικρὸς δὲν ἔξεδιδετο διὰ νὰ εἶναι ὁ πρώτος συνδρομῆτης καὶ νὰ τὴν ἀναγνώσσει μετὰ τὰ μάθηματά του. Πολὺ με τιμᾶ ἡ ἔκτιμοις του αὐτῆς καὶ σε παρακαλῶ νὰ τὸν διαβιδάσσῃς τὰς θερμὰς εὐχαριστίες μου.

Τὸ 9 ἀναστρέψθενον γίνεται 6, Πετρίτα καὶ ἀν̄ ζεύρης ἀπὸ τυπογραφικὰ στοιχεῖα, εὐκόλως δὲ οὐδὲν σημαντικὸς εἰς τὴν υπὸ ἀριθμὸν 71 μεταμόρφωσιν τοῦ 4ου φύλου τὸ 9 έγινε 6.

Ἐγὼ μᾶλλον λυποῦμαι διὰ τὴν ζημιάν τὴν δόπιαν σου ἐπροέβησεν ὁ ἀπιστος ταχιδρομικὸς υπότιτλος, Μεμητέρ εἰς Ὁρεων. Βετυμωτὴν τούλαχιστον;

Δὲν χρειάζεται θάρρος, φιλάτει Ἐλένη Α., Πρεβεδούρου, ἀλλὰ μόνον καλὴ θέλησις διὰ νὰ γράψῃ μιὰ φίλη μου ἐπιστολὴν εἰς έμε. Στέλλει

μου δύσας λύσεις εὐρίσκεις καὶ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τοῦ διαταγματοῦ θὰ δημοσιευθῇ μετὰ τῶν ἄλλων λυτῶν καὶ τὸ ιδικόν σου σύνορα ὡς καὶ τὸ ποσόν τῶν λύσεων τὰς δόπιας εἰς τὸν φύλον χωρὶς ἑποργήν;

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Αἱ λύσεις στέλλονται μέχρι 11 Μαρτίου)

109. Λεξιγρίφος.

Πόλις εἶναι τὸ πρῶτον μου, ἔρθρον τὸ δεύτερόν μου, Γυαλιστερόν τὸ τρίτον μου, πόλις τὸ σύνολόν μου.

Έσταλη υπό τούς Αγροκάπτου Πολεμιστούς.

110. Συλλαβάριφος.

Τῆς προθήκη μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐτῆς, εἰς ἔκατην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον ἀλλας τόσας :

Πένθος, εἰδος, ἀγνη, δύσια.

Έσταλη υπό τούς Αιγαίου Αριστείδους.

111. Στοιχειόριφος.

Ἄπο μητέρ' ἀλλοιωτικὴ καὶ ἀπὸ πατέρα ἄλλο Γεννήθηκα καὶ ἔζησα παντοῦ μὲ καταφρόνια. Ἀλλ' ἂν μ' ἀλλάξῃς τὸ λαμπό, περνοῦν αὐτὸν

[χρόνια πάνω νὰ είμαι δυστυχής, σου κάνω τὸ μεγάλο.

Έσταλη υπό τούς Καθοπούλους.

112. Αναγραμματείστεμάς.

Μ' έχει κάθε πόλις, μικρὴ εἴτε μεγάλη.

"Αν τὸν λαμπό τὴν θέσι μού βάλῃς τὸ κεφάλι, Καὶ τὸν λαμπόν μου πάλιν τῆς κεφαλῆς προτάξῃς, "Απὸ τὰς πόλις φεύγω εἰς τὸ στράτον τὰς τάξεις.

Έσταλη υπό τούς Τίκ-Τάκ.

113. Αλενιγράμμα δημιώδες.

Πόδια έχει, χέρια έχει.

Κεφαλὴ καὶ οὐρά δὲν έχει.

Έσταλη υπό Παναγίωτου Ι. Πετρίου.

114. Λογοπαίγνιον.

Ποτὸς αὐτοκράτωρ ἐρωτᾷ ἀν̄ πρέπη νὰ εἰπῃ τὸ δύνομα εἰδος θηρίου;

Έσταλη υπό τούς Ευτιμιάρου Πουλιού.

115. Παΐγνεον.

Δω—ασω—ωαη—ωωσο.

Έσταλη υπό τούς Αγριολούσουδου Αθηνῶν.

116. Φωνηντόλειπον.

Μδω—σμφρ—νδσ—χν—γρ—τχ—κ—

— μλλν—ρτν.

Έσταλη υπό τη Πανασόφου Αθηνᾶς.

117. Σταυρός.

+ + + + + Αντικαταστήσου τὸν σταυρὸν

+ + + + διὰ γράμματον οὗτος ὥστε καὶ δὲ

+ + + + τὸ δεύτερον σκέλος νάνγανησκεται

+ + + + τὸ δύνομα ἐνὸς τῶν τρίακοντα τυ-

+ + + + ράννων, εἰς δὲ τὸ ἀριστερὸν δύνομα

+ + + + νῆσου τῆς Ἐλλάδος, εἰς τὴν κατο-

+ + + + τάτην βαθύτιδα γεωργικὸν ἐργαλεῖον,

+ + + + εἰς τὴν μεσαίαν ποταμὸν τῆς Εὐρώ-

πης καὶ εἰς τὴν ἀνωτάτην βρύσην συγγενεῖς.

Έσταλη υπό της Χιδόνας τούς Πανασόσου.

118-119. Κεκρυμέναι δύνματα ζέφων.

1. Απὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος δχγ̄ ἔτη

ἄλλ' αἰώνες παρήλθον.

2. Τὸν ἀλειτηρὸν καὶ τὸ ἀλδαχιστόντα καὶ προσηρκόντων πρέπει νὰ τιμωρῶσται.

Έσταλη υπό Σαχαρίου Ι. Μακρῆ.

120-121. Μεταμορφώσεις.

1. Ο φθίνος διὰ 5 μεταμορφ. νὰ γίνη μόσος.

2. Η ρόσος δι' 6 μεταμορφ. νὰ γίνη τυφός.

Έσταλη υπό τούς Κομικούς Αριστοράνους.

122-126. Μαγικόν γράμμα.

* Αντικαθιστῶν δύο σιδηρήποτε γράμματα ἐκά-

στης τῶν κάτωθι λέξεων δι' ἑνὸς ἀλλού, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, συγχάτισον δύλλας τόσας τόσεις:

Πόρηη, ἐπειδή, κοσμῶ, ήρέμα, βίρχω.

Έσταλη υπό τούς Αγροκάπτου Πολεμιστούς.

127-130. Μαγικόν γράμμα.

Τῇ προσήκη μᾶς συλλαβῆς, πάντοτε τῆς αὐ-

τῆς, εἰς ἔκατην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον

δύλλας τόσας τόσεις:

Πένθος, εἰδος, ἀγνη, δύσια.

Έσταλη υπό τούς Αγροκάπτου Πολεμιστούς.

131. Φύρδην-μέγδην.

Οἱ ρῶποι γενετέραι σμα νει τοι λοχαὶ σεγνοὶ σμα

Σάδια μαγγάπτανες σαντοῦ εἰς λόση στη χυψῆ σμα

Ιδά στειράριστα σογνεῖ, ιδά ντα λυσαμούντων ντα

Ντη νειραπία ζώντος γενετέρην ντη νευδεπάνην ινών των

Ποιλόν σά μακυπούνενον αἴλια στη γενετέρην μετανόμωνται

ΣΠΟΥΔΑΙΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

"Ω! δι ! Πολὺ σπουδαῖα σήμερα τὰ τηλεγραφήματα ἀπὸ τὴν Ιαπωνίαν !

πουν εἶναι βέβαιοι ὅτι θὰ εμρουν τὸν λιμένα. Μήν ἀνησυχῆς λοιπόν, "Αρτεμις, ὁ πηδαλιοῦχος βλέπει τὸν δρόμον.

— Βλέπεις, ἐξηκολούθησεν ὁ Θεμιστοκλῆς μὲν ἐνθουσιασμόν, διὰν εἰξεύρη κάνεις τὴν ίστορίαν τῶν φάρων, τοὺς ἀγαπᾶντας ζωγραφούς φίλους ποὺ μας προϋπαντόδυν καὶ μας βοηθοῦν νὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὸν κίνδυνον.

"Ο Θεμιστοκλῆς γνωρίζει κάλλιστα τὴν ίστορίαν τῶν φάρων" καὶ εἰμορεῖ νὰ εἴπῃ εἰς τὴν ἀδελφήν του μὲ ποίαν ἐργασίαν καὶ μὲ ποίους κινδύνους ὑψώθη ἐκεῖ ὑψηλὰ τὸ εὐεργετικὸν ἔκεινο φῶς· διότι συχνὰ οἱ φάροι κατακευάζονται ἐπὶ βράχων κυματοδαρμένων. "Ἐν ϕ δὲ τὸ πλοῖον ἔξακολουθεῖ τὸν δρόμον του ἀσφαλῶς ὡς νὰ ἥτο ἡμέρα, ἡ "Αρτεμις ἡ-συχος τῷρα μανθάνει ν' ἀγαπᾷ τοὺς φάρους. Μανθάνει δὲ καὶ ἄλλο τι ἀκόμη.

Μανθάνει νὰ σέβεται τοὺς σοφοὺς οἱ ὄποιοι γύντα καὶ ἡμέραν κατατρίβουσι τὴν ζωὴν των εἰς ἐπινόησιν ἐφευρέσεων, νὰ πράξουν διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ θὰ αἱ ὄποιαι ἔξασφαλίζουν τὴν εὐζωὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν ὅλων, καὶ τὰς ὄποιας οἱ περισσότεροι ἐπωφελοῦνται, γωρίς κανὸν νὰ ἐρωτήσουν οἱ ἀγάριστοι, ποῖοι εἶναι οἱ ἐφευρέται τῶν.

Μανθάνει νὰ ἔκτιμῃ τοὺς ναύτας, τοὺς ταπεινοὺς ἐργάτας τῆς θαλάσσης, οἱ ὄποιοι συνεισφέρουν τὰς δυνάμεις των καὶ τὸν κόπον των εἰς τὸ κοινὸν τῆς προόδου ἔργον, καὶ τῶν ὄποιων ἡ προσπάθεια

ΣΟΦΙΑ ΔΗΜΟΥ

ΧΗΝΕΣ

Εἰς χωρικὸς χρατῶν μακρὰν ράβδου ἔφερε χῆνας ἀπὸ τὸ χωρίον του νὰ τὰς πωλήσῃ εἰς τὴν ἀγοράν. Ἐπειδὴ ἔβιζετο νὰ φθάσῃ γρήγορα, ἐκακομεταχειρίζεται τὰς χῆνας αἱ ὄποιαι ἐβάδιζον ἀργά. Αἱ χῆνες λοιπὸν διὰν ἀπήντησαν ἐνα διαβάτην εἰς τὸν δρόμον πριχισαν νὰ παραποδνται διὰ τὸν κύριον τῶν.

— Εἴμεθα τὰ πλέον δυστυχισμένα πλάσματα τοῦ κόσμου! Ιδέ τον πῶς μας σκουντᾶ· σὰν γὰ εἴμεθα πρόστυχες χῆνες. Ὁ ἀμαθῆς δὲν ξεύρει πῶς πρέπει νό μας σέβεται, διότι καταγόμεθα ἀπὸ τὰς ἔξακουσμένας ἔκεινας χῆνας που ἔσωσαν μίαν φορὰν τὴν Ρώμην καὶ τὰς τιμῆς ὅλος ὁ κόσμος.

— Καλά, ἀλλὰ σεῖς γιατί γυρεύετε νὰ τὰς τιμοῦν; ἐρωτᾷ ὁ διαβάτης.

— Οι πρόγονοί μας . . .

— Ναί, καλά, τὸ ἐδιάβασα, ἀλλὰ σεῖς τί μεγάλο κατόρθωμα ἔκάμπατε καὶ θέλετε νὰ σας τιμοῦν;

— Οι πρόγονοί μας ἔσωσαν τὴν Ρώμην; θέλεις κι' ἄλλο;

— Καὶ σεῖς;

— Ήμεῖς τίποτε.

— Αἱ, λοιπὸν γι' αὐτὸν θέλετε νὰ σας τιμοῦν; ἀφῆστε ἡμῖνος τοὺς πρόγονους σας· ἔκεινους τους τιμοῦν δι' δι, τι ἔκαμπαν· σεῖς ὅμως δὲν εἰσθε διὰ τίποτε ἄξιαι παρὰ μόνον διὰ φητό.

Ο μῦθος οὗτος δὲν χρειάζεται ἐπιμύθιον· πόσας τοιαύτας χῆνας ἀπαντῶμεν καθ' ἡμέραν εἰς τὸν δρόμον!

[Ἐκ τῶν μύθων τοῦ ΚΡΙΛΩΦ]

ΔΙΑΤΗΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΩΩΝ

"Ἔχομεν πάντοτε ἀνάγκην φῶν, ἀλλὰ δργίθες δὲν γεννοῦν πάντοτε. Οἱ ἀνθρώποι λοιπὸν ἐσκέφθησαν:

— Καλὴ δουλεία θὰ ἥτο ἀν εἰμορούσαμεν νὰ οἰκονομοῦμεν τὰ αὐγὰ τὴν ἐποχὴν που εἶναι πολλὰ καὶ τα ἐφυλάττομεν διὰ τὸν χειμῶνα, διὰ δὲν ἔχομεν ἀρκετά. Ἀλλὰ τὰ αὐγὰ δὲν χαλοῦν δὲν ἀξίζουν τίποτε, πρέπει λοιπὸν νὰ εμφωμέν τρόπον νὰ τα διατηρῶμεν νωπά.

— Άλλὰ διατί τὰ φῶ φαλοῦν;

Τὸ κέλυφος τοῦ φῶς ἔχει πολλὰς μικρὰς τρύπας, τὰς ὄποιας ὁ ὀφθαλμός δὲν εἰμπορεῖ νὰ διακρίνῃ, ὄνομαζομένας πόροις διὰ ἄλλο εἰσερχόμενος διὰ τῶν πόρων χαλᾶ τὸ φῶν. Διὰ νὰ προφυλάξωμεν λοιπὸν τὰ φῶ πρέπει νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἄρρεν νὰ ἐμβῇ εἰς τὰ φῶ.

"Αν τα ἔθετομεν ἐντὸς κιβωτίου γεμάτου ἀπὸ πίτυρα ἢ ἀπὸ στάκτην φιλοκοκκινισμένην, θὰ ἐπροφυλάττοντο, ἀλλ' ὅχι ἀρκετά· δοσον λεπτή καὶ ἀν εἶναι η κόνις τῆς στάκτης ὁ ἄλλο εἰσέρχεται διὰ μέσον τῶν μικρῶν κόκκων τῆς.

"Αν εἰμπορούσαμεν νὰ στοιμπώσωμεν τὰς μικρὰς τρύπας τοῦ κέλυφους! Καὶ πρέπει νὰ εἶναι νωπὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν πράγματι, εἰμποροῦμεν. Διαταύμεν ἐν τὴν ὁρίζαντας ἐπιχειρούμενον νὰ τα διατηρήσωμεν. Τὸ κέλυφος σκεπάζεται μὲ ἐλαφρὸν στρῶμα ἀσθέτου καὶ τοιούτου γίνεται λευκὸν καὶ γαλακτώδες, θέτομεν τὰ φῶ καὶ τα ἀφίνομεν ἐντὸς αὐτοῦ μερικὰς ἡμέρας. Τὰ φῶ πρέπει νὰ εἶναι παραποδντα διὰ τὸν κύριον τῶν.

ἄν θέλῃ, δὲν θὰ κατορθώσῃ νὰ ἐμβῃ εἰς τὰ φῶ.

Τὸν χειμῶνα, διὰν εἰς τὸν δρυιθῶνα ἡ ὄρνις θὰ ἔχῃ σηκωμένα τὰ πτερά της ἀπὸ τὸ φῦχος καὶ δὲν θὰ γεννᾷ, ἡ καλὴ οἰκοκυρά θὰ πηγαίνῃ εἰς τὸ κιβωτίον, οὗπον θὰ περιμένουν τὰ φῶ ἀλογῆ καὶ γωπά, ἐντὸς τῆς κλίνης των, τῆς κατεσκευασμένης ἀπὸ λεπτὴν στάκτην.

ΚΑΙΕΙ!

[ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΔΙΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ]

Η Φιφή προγευματίζει!

Ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι, μέσα εἰς ἔνα πιάτο εἶναι τὸ φωμάκι τοῦ βουτήματος, καὶ παρέκει τὸ φλυτζάνι μὲ τὸ τσάι. Τὸ πιάτο που κρατεῖ ἡ Φιφή μὲ τὰ δύο χέρια της, ἐν ϕ οἱ δύο ἀγκώνες τῆς ἀκουμβούν· τὸ τραπέζι, ἔχει γάλα καὶ λιγο τσάι.

Βλέπετε τὸν ἀχνόν που ὑψώνεται ἀπὸ τὸ πιάτο καὶ ἀπὸ τὸ φλυτζάνι· Καὶ τὸ τσάι καὶ τὸ γάλα εἶναι πολὺ λεπτά. Η καίμένη ἡ Φιφή ἔχει μεγάλη δρεζή νὰ πιῇ, ἀλλὰ καίει καὶ μὲ τὰ εὔμορφα κερασένια χείλη της φυσῷ εἰς τὸ πιάτο της, καὶ περιμένει ἡσυχα νὰ κρυώσῃ, καὶ δὲν βιάζεται.

Τί θὰ ἐγίνετο ἀν δὲν είχε ύπομονή, ἡ ἡθελε νὰ πιῇ, διὰς διπάς; Θὰ ἔκαπε τὰ χειλη της, τὴ γλώσσα της καὶ οὔτε θὰ ἔνοιωθε καρμαλίαν εὐχαρίστησιν ἀπὸ τὸ ἀγαπημένον της ποτόν.

Καὶ ὅμως πόσα παιδιά δὲν ἔχουν αὐτὴν τὴν ύπομονήν, δὲν ἔχουν αὐτὴν τὴν ἐφυλάττομεν διὰ τὴν εἰσερχόμενος διὰ τῶν πόρων χαλᾶ τὸ φῶν. Διὰ νὰ προφυλάξωμεν λοιπὸν τὰ φῶ πρέπει νὰ ἐμποδίσωμεν τὸν ἄρρεν νὰ ἐμβῇ εἰς τὰ φῶ.

Τὸ κέλυφος τοῦ φῶς ἔχει πολλὰς μικρὰς τρύπας, τὰς ὄποιας ὁ ὀφθαλμός δὲν εἰμπορεῖ νὰ διακρίνῃ, ὄνομαζομένας πόροις διὰ ἄλλο εἰσερχόμενος διὰ τὸν κέλυφος τοῦ φῶς νὰ κρατηθοῦν. Αὐτὰ τὰ παιδιά ἔχουν δέν τ' ἀγαπῶ καὶ τὸν ἔσωτόν των βλάπτουν καὶ τοὺς ἄλλους λυποῦν.

Παιδιά ὅμως, ὡσὰν τὴν Φιφήν, ποὺ εἰμποροῦν καὶ

κάμηνον ὅ, τι πρέπει καὶ δταν πρέπη, τέτοια γνωστικά καὶ φιλότιμα παιδιά τα ἀγαπῶ καὶ τα ἔκτιμω.

Φύσα, καλή μου Φιφή, τὸ γαλατάκι σου μὲ τὸ τσάι, σὲ λίγο δὲν θὰ καΐη πλέον καὶ θὰ το πιῆς μὲ διασκεδάζουν δοσον πρέπει δὲν εἰμποροῦν νὰ κρατηθοῦν. Εχεις νοῦ πού σου λέγει τι νὰ κάμης καὶ πότε νά το κάμης. Φύσα λοιπὸν τὸ γαλατάκι σου μὲ τὸ τσάι που σκορπίζει τόσον ωραίον ἀχνόν.

Πολὺ ἀγαπημένου φίλαι συμπεραίνω διτι θά είσθε, "Ολγα Σαμαρέλου καὶ Ολγα Παπαδοπούλου, καὶ σας ἄγαποι.

Πώς πάει ἔφετος, Εδελπε, καὶ κατηραμένη θέρμη; Θά σε ἀφήση να πάργη τὸ δρίστο;

Δεκτὸν τὸ φευδώνυμόν σου, Ἀσπασία Νεωτέρα.

"Οχι, Ἀρεμώτη τῆς Περιστῆς, δὲν εἰμπορῶν δύο ἀδελφαὶ νὰ λαμβάνουν μέρος εἰς τὸν αὐτὸν διαγωνισμὸν τῶν λύσεων Εὔχουμα τοτὲ πλέον νὰ μὴ ἀσθενήσῃς.

Πολὺ ἀληθὲς είναι τὸ τετράστιχον τοῦ χ. Δ. Γρ. Κ., Ἐλληνικὰ Παρθένη. Συμφωνῶ καὶ ἔγω μαζὶ του. Η πρότασίς σου περὶ συνεισφορᾶς διὰ τὴν προτομὴν τοῦ Ἀχιλλέως Παρθένου είναι ἀξέπανον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Δι λύσεων στέλλονται μέχρι 18 Μαρτίου)

156. Αεξεγρίφος.

Πυρὰ είναι τὸ πρώτον μου, ζῆσον τὸ δεύτερον μου· τοῦ κόσμου τῶν θαυμάτων ἐν είναι τὸ σύνολον μου.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Φιλέργου Χειλόδονος.

157. Συλλαβοθύργεφος.

Γράμμα είναι τὸ πρώτον, φέγγει τὸ δεύτερον μου· καὶ βασιλεὺς ἀρχαῖς είναι τὸ σύνολον μου.

Εστάλη ὑπὸ Κ. Λαδοπούλου

158. Σταύρεισθρόφος.

"Οταν ἔχω τὸ κεφάλι

καθαρίω τὰς οἰκίας.

"Αμα τις αὐτὸ μου βγάλη,

Θὰ ἔκπειπω εὐθίτας.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Μηρυτοῦ τῶν Ορέων.

159. Αἴνεγμα.

"Ἄθρωποι, ζῶσι μὲν ροφοῦν, ποτὸν δὲν εἴμαι δύμως, δὲν πάνυμαι καὶ πάντοτε μ' εἶν' ἀνικτὸς ὁ δρόμος.

Εστάλη ὑπὸ Ιωάννου Μ. Χρηστίδου.

160. Ιστορικὴ ἑρώητησ.

Τίς εἰπε; «Μετά, τὴν καταιγίδα ἡ βροχή»;

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αγριοδούλου Αἴνεγμα.

161. Πυραμίς.

Οἱ μὲν σταυροὶ γ' ἀντικαταστῶσι διὰ γραμμάτων, ὥστε γ' ἀναγνούσκεται τὸ δύναμα τοῦ σταυροῦ.

Εύρωπαῖκον κρά-

τους, αἱ δὲ δέκα στιγμαὶ τῆς βάσεως μετὰ τοῦ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν σταυροῦ δὲ σχηματίζουσι τὸ δύναμα νύσου, αἱ ἀνωτέρω δύτῳ τὸ δύναμα δραματικοῦ ποιητῶν, αἱ ἔξι ἀνωτέρω τὸ δύναμα θεοῦ τῆς ἀργυρείτητος, αἱ τέσσαρες ἀγωτέρω τὸ δύναμα πόλεως τῆς Ἑλλάδος, αἱ δὲ ἀνωτέρω δύο σύνδεσμον.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Χίδων τοῦ Παρνασσοῦ.

162. Αστήρ.

Νάντικαταστῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων οὕτως διὰ δριζόντων καθέτων καὶ διαγνώνιων νάντικηνσκωνται διάνοματα τεσσάρων πο-

ταμῶν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνικοῦ Αριστοράνου.

163 - 164. Μετακορφωστες.

1. Ο Σόλων δι' 7 μετακορφ. νὰ γίνῃ Θαλῆς
2. Ο κόδων δι' 9 μετακορφ. νὰ γίνῃ "Δῆμος".

Εστάλη ὑπὸ Παναγιώτου I. Πετρέου.

148-149. Κεκρυμμένα δύναματα ἐποχῶν.
1. Ο ἀετὸς είναι ἀρπακτικὸν πτηγηνόν.
2. Δὲν καθιστᾷ ευτυχῆ μόνον ὁ πλούτος τὸν ἄνθρωπον ἀλλὰ καὶ ἡ ἀρετή.

Εστάλη ὑπὸ Νικολάου Κουνεογιάνην.

147-150. Μαγεκὸν γράμμα.

Δι' ἀνταλλαγῆς ἐνὸς γράμματος τῶν κάτωθι λέξεων μεθ' ἐνὸς ἄλλου, πάντοτε τοῦ αὐτοῦ, νὰ σχηματισθῶσιν ἀλλὰς τόσας:

Στόχος, σχῆλος, νόμος, σεπτός.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Απρούτου Τζηλάντου.

153. Μαγεκὴ συλλαβῆ.

Τῇ προσήκη μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς συλλαβῆς εἰς ἔκστην τῶν κάτωθι λέξεων σχημάτισον ἀλλὰς τόσας:

Κλέος, μαχρύ, Κώς, ιδρύς, ζηνίσος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνικοῦ Αριστοράνου.

156. Αιτελῆ ἀκροστεγῆς.

Τὰ ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητουμένων λέξεων ἀποτελοῦσται τὸ δύναμα κριτοῦ τοῦ δόου, τὰ δὲ δεύτερα, ἀντιστρόφως ταῦτα ἀναγνωστάκμενα, τὸ δύναμα θεοῦ.

1. Ποταμός, 2. Εἴς τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, 3. Στρατηγὸς τῶν Ἀθηναίων, 4. Πτηγηνόν, 5. Ποτόν, 6. Νήσος.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αλέξανδρου Στρατιώτου.

157. Ελλιποτούμφωνον.

αδ—α—άρη—ωι—α—άρη,

η—αοῦ—άρη—αεί—α—άρη,

α—η—ηη—αι—ει—α—άρη.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Σεμιράμιδος.

158. Φωνησυτόλεπον.

Μ—πρρχτ—*γλσ—cc—δνς.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Καθηρίας Καρδίας.

159. Γρίφος.

N K

Μένον
Εστάλη ὑπὸ τοῦ Αρριανικοῦ Δέοντος

ΛΥΣΙΣ

τὰ πνευματικὰν δικήσιαν τῆς 14 Ιανουαρίου 1

45. Ισοχάρτης (εἰς, δ, Κράτης).—16. Καρχίνος (Κάρ, κεῖνος).—17. Λάδος, λάρος. —18. Ο ὄφαλόμος, διστις πάντα τὰ πρὸ αὐτοῦ βλέπεται τῶν δύναμεων του.

19. 20.

ΥΔΑΟΙ T P
ΑΙΠΟΡΩ EΙΣ I
ΔΟΧΟΣ ΑΡΓΟΣ N
ΟΡΟΦΗ ΠΤΑΡΜΟΣ O

ΙΩΣΗΦ ΠΟΣΣΕΙΔΙΟΝ ΗΕΛΕΚΑΝΟΣ

ΠΡΩΤΟΣΧΟΛΟΣ E

22-23. 1. Αιωνίδιον.—2, Δαιμόνιον.

Δαιμόνιον.

24-25. 1. Αἴτη, Αἴτης, Αἴτησις.

αἰ, αἴ, δάς, πάς, πάς, θώ.

— 2. Μάμην, Μάνη, Μάνης, μόνος, πόνος, πόρος, Πάρος, πάππος. — 26—30.

Νάντικαταστῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων οὕτως διὰ δριζόντων καθέτων καὶ διαγνώνιων νάντικηνσκωνται διάνοματα τεσσάρων πο-

ταμῶν.

Εστάλη ὑπὸ τῆς Χίδων τοῦ Παρνασσοῦ.

142. Αστήρ.

Νάντικαταστῶσιν οἱ σταυροὶ διὰ γραμμάτων οὕτως διὰ δριζόντων καθέτων καὶ διαγνώνιων νάντικηνσκωνται διάνοματα τεσσάρων πο-

ταμῶν.

Εστάλη ὑπὸ τοῦ Κωνικοῦ Αριστοράνου.

143 - 144. Μετακορφωστες.

1. Ο Σόλων δι' 7 μετακορφ. νὰ γίνῃ Θαλῆς

2. Ο κόδων δι' 9 μετακορφ. νὰ γίνῃ "Δῆμος".

Εστάλη ὑπὸ Παναγιώτου I. Πετρέου.

φράγκων, ἐκ τοῦ Εξωτερικοῦ, εἰς δεκτὰ καὶ εἰς γραμματόσημον.

~~~ Οι ἀλλάσσοντες κατοικίαν συνδρομηταὶ παρακαλοῦνται νὰ γνωστοποιῶσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τὴν νέαν τῶν διεύθυνσιν, συναποστέλλοντες τὴν παλαιάν των διεύθυνσιν καὶ 25 λεπτὸν γραμματονομίσκουσι τὴν γῆν. — 32. ΑΙΣΧΥΛΟΣ (1, Αἴθηνα, 2, Ήρα, 3, Σουηδία, 4, Χρυσός, 5, Ύδρα, 6, Λέσβος, 7, Όρεστης, 8, Σίμη), — 33. ΑΛΚΗΣΤΙΣ, ΗΙΝΕΑΛΟΙΗ (I, Αΐσι, 2, Λήδα, 3, ΚΝήμη, 4, ΗΕΤίων, 5, Σλαβονί. 6, Τομύρις, 7, Πόλιας, 8, Σκηνούνας). — 34. Ο πολυτιμότατος θησαυρὸς είναι τὸ θάρρος καὶ ἡ ἐπιμονή. — 35. Μή επίκαιρε ἐπὶ χρήμα-

τον ἀδίκοις.

~~~ Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν ἀποστέλλεται κατ' εὐθείαν πρὸ τοῦ Ν. Π. Παπαδόπουλον, ἐκδότην τῆς Διαπλάσιας

τῶν Παιδῶν, εἰς τὴν Αθηναϊκήν.

πρὸ τοῦ Καραϊσκάκην, οὐδὲν τὸν πατέρα τοῦ Καραϊσκάκην.

πρὸ τοῦ Καραϊσκάκην, οὐδὲν τὸν πατέρα τοῦ Καραϊσκάκην.

πρὸ τοῦ Καραϊσκάκην, οὐδὲν τὸν πατέρα τοῦ Καραϊσκάκην.